

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

Tožena stranka: R. N. G. Eind

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Raad van State – Nizozemska – Razlaga člena 10 Uredbe Sveta št. 1612/68 (EGS) z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti (UL L 257, str. 2) in Direktive Sveta št. 90/364/EGS z dne 28. junija 1990 o pravici do prebivanja (UL L 180, str. 26) – Razlaga člena 18 ES – Pravica do bivanja družinskega člana, ki je državljan tretje države – Obstoj take pravice brez stvarne in dejanske zaposlitve delavca – Vrnitev delavca v njegovo matično državo – Neobstoj pravice do bivanja za družinskega člana v tej državi.

Izrek

- 1) V primeru vrnitve delavca Skupnosti v državo članico, katere državljan je, pravo Skupnosti organom te države ne nalaga priznanja državljanu tretje države, ki je družinski član tega delavca, pravice do vstopa in do prebivanja le zato, ker ima v državi članici gostiteljici, kjer je bil delavec zaposlen, ta državljan tretje države veljavno dovoljenje za prebivanje, izdano na podlagi člena 10 Uredbe Sveta št. 1612/68 (EGS) z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti, kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 2434/92 z dne 27. julija 1992.
- 2) V primeru vrnitve delavca v državo članico, katere državljan je, potem, ko je bil zaposlen v drugi državi članici, državljan tretje države, njegov družinski član, na podlagi člena 10(1)(a) Uredbe št. 1612/68, z uporabo te določbe po analogiji, pravico do prebivanja v državi, katere državljan je delavec, tudi, če slednji tam ne opravlja nobene resnične in dejanske gospodarske dejavnosti. Dejstvo, da državljan tretje države, družinski član delavca Skupnosti, pred bivanjem v državi članici, kjer je bil delavec zaposlen, ni imel pravice do prebivanja na podlagi nacionalnega prava v državi članici, katere državljan je delavec, ne vpliva na presojo pravice tega državljana, da v slednji prebiva.

(¹) UL C 296, 26.11.2005.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 18. decembra 2007 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Arbetsdomstolen – Švedska) – Laval un Partneri Ltd proti Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

(Zadeva C-341/05) (¹)

(Svoboda opravljanja storitev — Direktiva 96/71/ES — Napotitev delavcev v gradbeništvu — Nacionalna zakonodaja, ki določa pogoje za delo in zaposlitev v zvezi z zadevami iz člena 3(1), prvi pododstavek, točke od (a) do (g), razen minimalne urne postavke — Kolektivna pogodba za gradbeništvu, katere določbe določajo ugodnejše pogoje ali pa se nanašajo na druge zadeve — Možnost sindikalnih organizacij, da s kolektivnimi ukrepi prisilijo podjetja s sedežem v drugih državah članicah k pogajanjem od primera do primera, da bi določili minimalne urne postavke, ki jo morajo plačati delavcem, in k podpisu kolektivne pogodbe za gradbeništvu)

(2008/C 51/15)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Arbetsdomstolen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Laval un Partneri Ltd

Tožene stranke: Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Arbetsdomstolen – Razlaga členov 12 ES in 49 ES ter členov 3(1), 3(7), 3(8), 3(10) in 4 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL L 18, str. 1) – Kolektivni ukrepi proti gradbenemu podjetju, ki je zaposlene napotilo v državo članico, ki ni država članica, kjer je njegov sedež, in ki v tej državi ni podpisalo kolektivne pogodbe.

Izrek

- 1) Člen 49 ES in člen 3 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev je treba razlagati tako, da nasprotujeta temu, da lahko v državi članici, v kateri so pogoji za delo in zaposlitev, ki se nanašajo na zadeve iz člena 3(1), prvi pododstavek, točke od (a) do (g), te direktive, razen minimalne urne postavke, prepisani v zakonodajnih določbah, sindikalna organizacija poskusi prisiliti s kolektivnim ukrepom v obliki blokade gradbišč, kot je ta v postopku v glavni stvari, izvajalca storitev, ki ima sedež v drugi državi članici, da začne pogajanje o urnih postavkah, ki jih mora plačati napotenim delavcem, ter da pristopi h kolektivni pogodbi, katere določbe za nekatere navedene zadeve določajo ugodnejše pogoje, kot so pogoji, določeni v upoštevanih zakonodajnih določbah, medtem ko se druge določbe nanašajo na zadeve, ki niso predvidene v členu 3 navedene direktive.
- 2) Člena 49 ES in 50 ES nasprotujeta temu, da bi bila v državi članici prepoved sindikalnim organizacijam, da izvedejo kolektivni ukrep z namenom, da dosežejo razveljavitev ali spremembo kolektivne pogodbe, sklenjene med tretjimi strankami, pogojena s tem, da se ukrep nanaša na pogoje za delo in zaposlitev, za katere se nacionalni zakon neposredno uporablja.

(¹) UL C 281, 12.11.2005.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 18. decembra 2007 (predlogi za sprejetje predhodne odločbe Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg – Nemčija) – Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05) proti Deutsche Rentenversicherung Bund

(Združene zadeve C-396/05, C-419/05 in C-450/05) (¹)

(Socialna varnost — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Prilogi III in VI — Prosto gibanje oseb — Členi 18 ES, 39 ES in 42 ES — Dajatev za starost — Dobe plačevanja prispevkov, dopolnjene zunaj ozemlja Zvezne republike Nemčije — Neizplačljiv v tujino)

(2008/C 51/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožече stranke: Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05)

Tožena stranka: Deutsche Rentenversicherung Bund

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Sozialgericht Berlin – Razlaga člena 42 Pogodbe ES – Veljavnost Priloge VI. C. Nemčija, št. 1, Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, kot je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL L 28, str. 1) – Zavrnitev plačila nemške dajatve za starost za dobe zaposlitve, dopolnjene med letoma 1939 in 1945 na ozemlju Sudetov, nemški državljanki, ki se je preselila v Belgijo.

Izrek

1. Določbe Priloge VI, del C z naslovom „Nemčija“, točka 1, k Uredbi Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, kot je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, niso združljive s prostim gibanjem oseb in zlasti s členom 42 ES, če v okoliščinah, kot so te iz postopka v glavni stvari, za upoštevanje dob plačevanja prispevkov, dopoljenih med letoma 1937 in 1945 na delih ozemlja, kjer so veljali zakoni nemškega rajha o socialni varnosti in ki so bili zunaj ozemlja Zvezne republike Nemčije, pri izplačevanju dajatev za starost določajo pogoj, da upravičenec stalno prebiva na ozemlju te države članice.
2. Določbe Priloge III, dela A in B, točka 35 z naslovom „Nemčija-Avstrija“, pod (e), k Uredbi št. 1408/71, kot je bila spremenjena, niso združljive s členoma 39 ES in 42 ES, če v okoliščinah, kot so te iz postopka v glavni stvari, ko upravičenec prebiva v Avstriji, za upoštevanje dob plačevanja prispevkov, dopoljenih na podlagi zakona o pravicah do pokojnine na podlagi plačevanja prispevkov v tujini (Fremdrentengesetz) med letoma 1953 in 1970 v Romuniji, pri izplačevanju dajatev za starost določajo pogoj, da ima upravičenec stalno prebivališče na ozemlju Zvezne republike Nemčije.
3. Določbe Priloge VI, del C z naslovom „Nemčija“, točka 1, k Uredbi št. 1408/71, kot je bila spremenjena, niso združljive s prostim gibanjem oseb in zlasti s členom 42 ES, če v okoliščinah, kot so te iz postopka v glavni stvari, za upoštevanje dob plačevanja prispevkov, dopoljenih na podlagi zakona o pravicah do pokojnine na podlagi plačevanja prispevkov v tujini med letoma 1953 in 1970 v Romuniji, pri izplačevanju dajatev za starost določajo pogoj, da ima upravičenec stalno prebivališče na ozemlju Zvezne republike Nemčije.

(¹) UL C 22, 28.1.2006.
UL C 74, 25.3.2006.